

hr. Melchior så være med til at drage konsekvenser over for Tunesien? Vil hr. Melchior kræve, at de 2.000 politiske fanger i Tunesien bliver løsladt? Hvis hr. Melchior vil det, så kan jeg tage ham alvorligt, så kan vi indlede en seriøs diskussion, så vil jeg ikke længere kalde hr. Melchior en hykler. Men hr. Melchior har intet gjort for at få frigivet de 2.000 politiske fanger i Tunesien, intet!

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Bare for en ordens skyld – det skulle være overflødigt. Det er da klart, at undertegnede og mit parti går stærkt ind for, at menneskerettighedernes overholdelse skal være så maksimal som muligt i alle lande, og der gøres ingen forskel; det gælder Tunesien, og det gælder naturligvis også Israel.

Men i visse dele af verden er vi nu altså nødt til – og det gør vi jo – at se det på relative måder; det er beklageligt. Jeg kan bare nævne ordet Kina. Jeg glæder mig til ved næste lejlighed at høre hr. Albrechtsens udtalelser om Danmarks forhold til Kina, som vel nok i ekstrem grad er venskabeligt og støttende.

Men vi kan slet ikke blive uenige om, hvad det drejer sig om, hvis det gælder menneskerettigheder på samtlige områder, det være sig politiske fanger, det være sig tortur, eller det være sig hvad som helst. Så dér er vi ikke uenige, og derfor er det, hr. Albrechtsen sagde, ikke noget svar på det, som jeg tillod mig at erklære i mit indlæg.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Melchior og jeg kan hurtigt blive enige om, at menneskerettighederne er udelelige åbenbart. De gælder for palæstinenserne, de gælder for den israelske regering, og de gælder for den tunesiske.

Så spurgte jeg hr. Melchior, om der efter CD's opfattelse overhovedet er en smertegrænse, hvor CD vil forlange, at det får konsekvenser, at menneskerettighederne overtrædes. Og dér nævnte jeg så det tunesiske eksempel, fordi hr. Melchior har et problem i forhold til Israel.

Så spurgte jeg hr. Melchior: Kan tilstandene overhovedet noget sted blive så slemme, at hr. Melchior vil gribe til at suspendere en associeringsaftale på grund af overtrædelse af menneskerettighederne? Hvor mange tusinde politiske fanger skal der til i Tunesien, før hr. Melchior vil drage praktiske konsekvenser?

Og jeg fik ikke noget svar, og det er fordi, man i forbindelse med de her associeringsaftaler ikke agter at tage konsekvenser, og det er, fordi disse aftaler – også når det gælder Israel – er og bliver en blåstempling.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne takke Folketingets overvældende flertal for tilslutningen til ratifikationen af aftalen mellem EU og Israel. Der er også flere andre EU-lande, der allerede har ratificeret, herunder Sverige og Finland, og vi slutter os nu til den tidlige fortrop. Det er jeg glad for.

Det er jo nu hensigten for EU at gå videre med at udvikle et sæt af aftaler med Middelhavslandene. Vi har allerede aftaler med Tunesien og Marokko. Der er nu indgået aftale med Israel. En aftale med det palæstinensiske selvstyre er undertegnet. Vi forhandler med Egypten om en aftale, og forhåbentlig vil det snart kunne lade sig gøre for EU og Egypten at indgå en aftale.

Det er EU's hensigt med sin Middelhavspolitik at knytte stærkere bånd til landene omkring Middelhavet. Stærkere økonomiske og politiske bånd, og det har det overordnede formål også at drage landene omkring Middelhavet tættere ind i et demokratisk samarbejde og et økonomisk samarbejde med EU. Uden bedre muligheder for adgang til vores markeder vil de fattige lande omkring Middelhavet ikke have økonomiske udviklingsmuligheder.

Der er i dette et perspektiv, som hr. Keld Albrechtsen helt overser. Vi har at gøre med lande, som har store økonomiske og sociale spændinger. Det er lande, hvor der derfor også nemt bliver grobund for fundamentalistiske strømninger. Skal man bekæmpe det, kan det i hvert fald ikke gøres uden også at tage fat ved ondets rod, som er dårlige økonomiske og sociale omstændigheder.

Og aftalerne mellem de fattige Middelhavslande og EU er et instrument til at skabe bedre økonomiske og sociale forhold omkring Middelhavet og er derfor et led i en bestræbelse for at undgå spændinger i Middelhavsområdet.

Hvad angår den israelske bosættelsespolitik, så har jeg på Danmarks vegne haft lejlighed til direkte over for den israelske udenrigsminister at gøre opmærksom på vores stærke kritik af denne politik. EU har meget tydeligt ved flere lejligheder både i erklæringer fra os alle sammen og via formandskabet udtalt sig stærkt kritisk om disse bosættelser.